

Ein ferð ígjøgnum nógvar stemningar

Listamaðurin Sofus Poulsen sýnir fram í Smíðjuni í Litlúvík

DAGFINN OLSEN

Listamaðurin Sofus Poulsen sýnir í hesum døgum fram niðri í Litlúvík í Havn. Framsýningin lat upp mánadagin og við eru 15 myndir, málningar og turtpastell.

Sofus metir myndir sínar, sum eina ferð ígjøgnum ymsar stemningar og serliga eru tað ljós, landsløg og litir, ið hann arbeiddir við.

Eitt tað fyrsta, ein leggur til merkis, tá ein trínur innar í Smíðjuna í Litlúvík, eru tær mongu litfögru myndirnar yvir av hurðini, ið ein innkomin fyrst festir eyguni á. Tað serstaka eru litirnir,

appelsingur myndir, har grátt og kanska nakað av violettum hómast. Hugtakið og óðrvísi landslagsmyndir úr Saksun og Elduvík

Sofus sigur, at fólk sjáldan eru á myndunum. Serliga er tað friðurin, ið hann roynir at fáa fram í myndum sínum og tað er eisini ein serstakur friður yvir myndunum úr Saksun, Elduvík og Tinganesi.

Men rúm er eisini fyri onkrari mynd, ið brýtur frá, ið er meira klassisk. T.d. Lomvigarókin, ið Sofus heldur leiður heilt aftur til Mikines. Her hevur Sofus

arbeitt við ljóskelduni, ið er uttanfyri myndina.

Sofus tosar og hevur nóg at greiða frá um myndir sínar og listina. Honum dámar væl naturalismu, við øllum teim møguleikum og greinum, ið hon hevur.

- Tað finst jú impressionistisk-, expressionistisk-, og realistisk naturalisma, sigur Sofus, ið heldur nóg av t.d. Ingálvi av Reyni, Zachariassi Heinesen við litunum og Torbjørn Olsen, ið altið kemur við góða hondverkinum. Men tá hann tosar um t. d. Ruth Smith og J. Hansen og lyrisku impressionismuna, tá sigur Sofus „vit“.

Sofus Poulsen

Tvær tær seinastu myndirnar, ið Sofus hevur gjørt til hesa framsýningina, eru av Tinganesi og av fólk, ið trína føroyska dansin.

Hesar myndirnar metir

Sofus nærkast tí abstrakta, tær fara forbi tað naturalistiska og Sofus heldur, at hetta verður nakað av tí, ið kemur at mynda hansara komandi sýningar.

Framsýningin hjá Sofusi er opin til 29. mars, allar dagarnar frá 16 til 20.

Jón Thorsteinsson er lærari í leiklist í Hoydølum. Við lið hevur hann havt Pætur og Turpin at taka sær av ljóði og ljósi.

Drama í Hoydølum

At ganga í studentaskúla er seinnu árin vordin ein alt meiri fjølbroytt tilvera. Tað snýr seg ikki longur bert um latín og fornaldarfrøði, men eisini kreativu evinini skulu mennast. Í gjárkvøldi sýndu næmingar í Hoydølum fram ymsar smáleikir, sum arbeitt hevur verið við í leiklist.

ORÐ OG MYNDIR:
DAGFINN OLSEN

At ganga í Hoydølum ljóðar kanska ikki lokkandi hjá øllum. Og fyrr var kanska hildið hánt um vaksnar 14 ára gamlar menn, sum hildu áfram á skúlabonki, heldur enn at fara til skips, tá teir høvdu fingið

prestsins hond á høvðið. Ofta avgjörði figgjarstøðan eisini, hvussu forløg lagaðu seg.

Men í dag fer stórir partur á skúlabonk eftir loknan fólkaskúla, og tað er ikki longur bert talan um latín, fornaldarfrøði, týskar bendingar, rokning og frymlar.

Hugin ger munin

Ein av lærugreinum í studentaskúlanum er leiklist. Í gjárkvøldi sýndu næmingar í Hoydølum fram fyri foreldrum, vinum og kenningum nakað av tí, ið arbeitt hevur

verið við. At eingin beinleiðs almenn sýning er, kemst sjálvsagt av, at rúm hevði ikki verið fyri áskoðarunum, greiða leikararnir skemtandi frá. 4 smærri leikir vóru á skránni. Fyrsti leikurin kallaðist „Hugin ger munin“. Í skránni stendur, at hetta er frítt úr norrønu gudalærni, sum heitið eisini bendir á. Næsti leikurin nevndist „Kontrastir“. Hetta er leikur eftir Harold Pinter, tann einasti, ið ikki er skrivaður av næmingunum sjálvum. Tá hava teir báðir ungu mennir í dāmuklæðum lagað leikin til

føroysk viðurskipti. Leikurin „Fólk og Baktus í Valbakka-skóginum“ var ein Thorbjørn Egner-cocktail, har fleiri av søgum hansara vóru trinnaðar saman, sum eisini skilst á heitinum.

Síðsti leikurin var ein montaga; „Poulsen í Kosmos“. Ein nýmótans einmansframsýning, ið hevur heiti eftir høvundanum og leikaranum sjálvum. Her vóru týðningarmiklastu viðleikarar ljós, ljóð, roykur og tvey sjónvörp, har annað vísti Pocahontas og hitt dokumentar um nazismu.

Ein framsýning, ið spenti frá tí vanliga og siðbundnað, til meira nýmótans og óðrvísi leiklist.

